

ЕСЕНЬ

По полята и горитъ
пакъ се есень настани,
посивѣха висинѣтъ
слънцето се натжжи.

Нѣма вече да се чува
пѣсенята на птичи хоръ,
салъ овчара, си надува
кавалъ меденъ, на просторъ.

Пѣсенята му сякашъ плаче
за изминалите дни,
гарванъ му приглася — граче,
по гори и долини.

Капятъ листа осланени
вѣ есенна тѣга,
а орачи отруднени
съягъ хлѣбнитѣ зърна.

Димитъръ Васевъ

ЗИМА ИДЕ!

Зима иде отъ далече
иде вѣче!
съ бѣло, хубаво елече
иде отъ страна далечна
отъ тамъ де е зима вѣчна.

Жълта есень я угади
я огади
и безъ нѣщо да обади
пѣсенята си тя допѣва
— златно тѣло се стопява.

Д. Ю. Арабаджиевъ
с. Драгойново

Мечтитѣ на единъ сиромахъ

(Източна басня, изъ книги „Гюмайонъ-Наме“)

Единъ търговецъ на медъ ималъ за съседъ единъ макаръ и беденъ человѣцъ, но изпълненъ съ голѣмо благочестие. А търговеца билъ заможенъ човѣкъ. И ето той започналъ ежедневно да дава на бедния, чието благочестие му се много нравило, толкова медъ, колкото му е било нужно за прехранване. А тѣй като сиромаха билъ човѣкъ твърде пестеливъ, то скоро той набралъ толкова медъ, че напълнилъ цѣла една делва догоре.

И ето веднажъ, като видялъ колко медъ е насыбалъ, той съ радостъ забелязалъ, че меда билъ вече станалъ достатъчно много. Тогава той си рекълъ:

„А не би било лошо, ако бихъ могълъ да продамъ моя запасъ отъ медъ за 10 гроша. Азъ бихъ си купилъ за тия пари десетина овци. Следъ половинъ година всѣка овца би ми донесла по ягненце и следъ година азъ ще бѫда стопанинъ на 30—40 глави добитъкъ. А ако работата върви и за напредъ така, то следъ десетина години ще имамъ цѣло грамадно стадо. Тогава бихъ продалъ добитъка си на износна цена и бихъ станалъ богатъ човѣкъ. Бихъ си взель тогава за жена нѣкоя богата мома и ти би ми родила синъ. Азъ бихъ даль на своя синъ добро вѣзпитание, тѣй като, ако е ленивъ и непристоенъ, то азъ бихъ го наказалъ. Тогава бихъ взель пръчката и бихъ го удряль, ей така!“

И при тия думи той дотолкова се въодушевилъ, че наистина грабналъ пръчката и почналъ да удри съ нея, но, разбира се, не по момченцето, което още не го е имало, а по своя кюпъ съ медъ, докато той тресналь и меда му пръсналь право въ лицето.

